

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W CZERWCU 2017 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Wynajem pracownikom samochodów służbowych nie daje prawa do odliczenia VAT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 28 czerwca 2017 r. (sygn. I FSK 1669/15) stwierdził, że odliczenie VAT w przypadku wynajmu samochodów pracownikom stanowiłoby nadużycie prawa. W celu skorzystania z odliczenia podatku, spółka rozszerzyła przedmiot działalności o najem i skierowała ofertę najmu samochodów do pracowników. Były to działania nietypowe, nakierowane wyłącznie na osiągnięcie korzyści podatkowej w postaci uniknięcia ograniczeń w prawie do odliczenia VAT.

Spółka wskazała następujące okoliczności we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Głównym przedmiotem działalności spółki jest świadczenie usług z zakresu szeroko rozumianej logistyki. W związku z tym spółka jest właścicielem dużej floty samochodów. W jej skład wchodzi pojazdy samochodowe wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej. Niektóre z nich są samochodami osobowymi, które nie dają prawa do pełnego odliczenia VAT. Nie posiadają one wymienionych w ustawie cech konstrukcyjnych, które wykluczałyby ich wykorzystanie na użytek prywatny. Spółka wyklucza jednak ich wykorzystanie na użytek prywatny poprzez prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdów oraz korzystanie z pojazdów na zasadach przewidzianych w wewnętrznym regulaminie. Ponadto spółka wskazała, że zamierza wynajmować samochody osobom fizycznym (w tym pracownikom). Jednocześnie najem miał być dokonywany za wynagrodzeniem, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej oraz według odpowiednich stawek rynkowych. Spółka zwróciła się do organu podatkowego z pytaniem: czy wynajem przez spółkę pojazdu samochodowego jej pracownikowi wpływa na jej prawo do odliczenia 100% VAT naliczonego przy nabyciu danego pojazdu i innych towarów oraz usług związanych z danym pojazdem? W ocenie spółki ma ona prawo do pełnego odliczenia VAT od wydatków związanych z opisanymi pojazdami samochodowymi. Organ podatkowy uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. Sprawa ostatecznie została rozpoznana przez NSA.

EKSPERT

Michał Wilk

doradca podatkowy

T: +48 32 731 68 69

E: michal.wilk@ksplegal.pl

W ocenie NSA istotą sporu było ustalenie, czy sposób ułożenia relacji pracodawca-pracownik poza stosunkiem służbowym, pozwala zakwalifikować tę relację jako działalność gospodarczą. Skład orzekający stwierdził, że tak ułożone stosunki i nazywanie ich typową działalnością gospodarczą mającą wpływ na wysokość opodatkowania, powinno się ocenić jako nadużycie prawa. Uzasadniając swoje stanowisko NSA powołał się na wyrok TSUE z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 (Halifax plc v. Commissioners of Customs & Excise). Wynika z niego, że „dla stwierdzenia istnienia nadużycia wymagane jest po pierwsze, aby dane transakcje, pomimo iż spełniają formalne przesłanki przewidziane w odpowiednich przepisach VI Dyrektywy i ustawodawstwa krajowego transponującego tę dyrektywę, skutkowały uzyskaniem korzyści podatkowej, której przyznanie byłoby sprzeczne z celem tych przepisów. Po drugie, z ogółu obiektywnych okoliczności powinno również wynikać, iż zasadniczym celem tych transakcji jest uzyskanie korzyści podatkowej”. W związku z tym czynności formalnie stanowiące działalność gospodarczą, mające za jedyne cel osiągnięcie korzystnych skutków podatkowych, powinny być uznawane za nadużycie prawa.

W mojej ocenie klauzula nadużycia prawa w VAT jest narzędziem, do którego należy podchodzić z dużą ostrożnością. Nie ulega jednak wątpliwości, że sięganie po nią przez organy podatkowe i sądy administracyjne w sposób rozważny, może pozytywnie wpłynąć na sytuację rynkową uczciwych podatników. Zbyt szeroka interpretacja art. 5 ust. 5 ustawy o VAT może natomiast doprowadzić do ukształtowania bardzo niebezpiecznej linii orzeczniczej. Jej rezultatem byłoby traktowanie większości działań podatników - przynoszących im określone korzyści podatkowe - jako nadużycie prawa. W wyroku z 28 czerwca 2017 r. NSA zbyt pochopnie przyjął, że działania podatnika były nadużyciem prawa w rozumieniu art. 5 ust. 5 ustawy o VAT. Spółka oferowała bowiem wynajem samochodów osobowych swoim pracownikom. Za wyświadczoną usługę podatnik otrzymywał odpowiednie wynagrodzenie. Nie można zgodzić się z poglądem, jakoby okoliczności te miały za cel jedynie osiągnięcie korzyści podatkowych. Podatnik nie miał bowiem wpływu na to, że jego pracownicy wybiorą oferowaną przez niego usługę najmu samochodów osobowych. Stanowisko zajęte przez NSA mogłoby prowadzić do sytuacji, w której za nadużycie prawa, zostałaby uznana każda czynność przynosząca podatnikowi korzyść podatkową.

Podatek VAT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 czerwca 2017 r. (sygn. I FSK 1671/15) stwierdził, że apartamenty w budynku usługowym o funkcji turystycznej i handlowej - spełniające jedynie warunki techniczne wymagane dla lokali mieszkalnych, ale niebędące lokalami mieszkalnymi - nie są objęte preferencyjną stawką VAT.

Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie dotyczącej VAT. Wniosek dotyczył przyszłej inwestycji polegającej na budowie zespołu budynków usługowych o funkcji turystycznej i handlowej. Część z wybudowanych nieruchomości, zgodnie z treścią przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, będzie spełniać pod względem technicznym warunki lokali mieszkalnych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W związku z tym spółka zadała pytanie, czy sprzedaż apartamentów będzie opodatkowana obniżoną stawką VAT 8% zgodnie z art. 41 ust. 12 w zw. z art. 41 ust. 2 i art. 146a pkt 2 ustawy o VAT? NSA stwierdził, że stanowisko spółki jest błędne. Nie wystarczy, że dana nieruchomość spełnia warunki techniczne lokalu mieszkalnego. Z wymienionej preferencji podatkowej może korzystać jedynie obiekt stanowiący lokal mieszkalny z faktycznego punktu widzenia. O tej okoliczności decydują zaś m. in. treść zaświadczenia wydanego przez starostę oraz treść aktu notarialnego, gdzie określa się przedmiot sprzedaży (lokal użytkowy lub lokal mieszkalny).

Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 8 maja 2017 r. (sygn. 0114-KDIP1-2.4012.29.2017.1.JŻ) zajął stanowisko w sprawie określenia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie ustawy o VAT.

Spółka niemiecka złożyła wniosek o interpretację indywidualną, w którym przedstawiła następujące zdarzenie przyszłe. Na terenie Polski powstaną pomieszczenia magazynowe wraz z obsługą magazynowo-logistyczną oraz obsługą wsparcia sprzedaży. Oprócz tego, zatrudniona zostanie odpowiednia ilość personelu. W ocenie organu podatkowego tak stworzona infrastruktura będzie uprawniać spółkę do wykorzystywania zakupionych na terytorium RP usług do prowadzenia opodatkowanej działalności gospodarczej. Będzie więc mogła odliczać podatek naliczony wykazany na tych fakturach. Na okoliczność tę nie ma wpływu fakt, że spółka niemiecka będzie kierować swoją działalnością gospodarczą z kraju swojej siedziby w Niemczech. W związku z tym organ uznał, że w przedstawionym stanie faktycznym spółka posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski w myśl przepisów ustawy o VAT.

Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 22 czerwca 2017 r. (sygn. 0114-KDIP1-2.4012.182.2017.1.PC) wyraził stanowisko na temat dokumentacji uprawniającej do zastosowania 0% stawki VAT dla WDT.

Sprawa dotyczyła wniosku o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie dokumentacji uprawniającej do zastosowania 0% stawki VAT dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Wnioskodawca, w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, dokonuje WDT. Przewóz niektórych z nich jest wykonywany przez zewnętrzne firmy transportowe, które działają na zlecenie kontrahentów wnioskodawcy. Spółka ma problemy z terminowym uzyskaniem dokumentów CMR potwierdzających dostawę towaru. Pomimo tego spółka stosuje dla wymienionych transakcji stawkę podatku VAT 0%. Robi to na podstawie następujących dokumentów: kopii faktur zawierających szczegółową specyfikację dostarczanego towaru, dokumentu WZ zawierającego specyfikację towaru wydanego z magazynu, dokumentów potwierdzających zapłatę za dostarczone towary, kopii dokumentu CMR podpisanego przez kierowcę odbierającego towar po załadunku. Organ podatkowy uznał działanie wnioskodawcy za prawidłowe. Powołał się przy tym na art. 42 ust. 11 ustawy o VAT, który zawiera otwarty katalog dowodów mogących potwierdzać dostarczenie towarów nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego UE. Znajdzie on zastosowanie w sytuacjach, w których podatnik nie będzie posiadał odpowiednich dokumentów (CMR).

Podatek CIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 14 czerwca 2017 r. (sygn. II FSK 1416/15) uznał, że nieotrzymane należne odsetki od pożyczki (kredytu), nie są kosztem podatkowym w przypadku zbycia wierzytelności pożyczkowej wraz z roszczeniem o odsetki.

Instytucja finansowa zbywała należące do niej wierzytelności pożyczkowe firmie windykacyjnej. W związku z tym złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczący możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodu m. in. należnych odsetek, które nie zostały otrzymane z tytułu zbywanej pożyczki. NSA wskazał w wyroku, że należne odsetki od pożyczki, które nie zostały otrzymane, nie mogą stanowić kosztu podatkowego. W przeciwnym razie sytuacja podatnika zbywającego wierzytelność własną byłaby korzystniejsza niż podatnika, który dochodziłby odsetek na własny rachunek. Wówczas bowiem taki podatnik rozpoznawałby u siebie przychód z tytułu należnych odsetek, bez uwzględniania kosztów jego uzyskania. W rezultacie sąd uznał, że w transakcjach zbycia wierzytelności wraz z roszczeniem o odsetki, kosztem uzyskania przychodu może być tylko nominalna wartość wierzytelności.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 14 czerwca 2017 r. (sygn. II FSK 869/15) orzekł o opodatkowaniu dochodów uzyskiwanych z transportu i montażu towarów produkowanych na terenie SSE. Nawet, jeśli usługi te są świadczone poza terenem SSE, podlegają zwolnieniu na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 CIT.

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na terenie SSE. Główną sferą jej działalności jest produkcja elementów stalowych. W ramach realizowanych zamówień spółka dokonywała również dostawy oraz montażu elementów wyprodukowanych na terenie strefy. Jednak usługi te były wykonywane poza terenem strefy. Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT w związku z art. 12 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych przewiduje się zwolnienie dochodu osiąganego na terenie SSE pod warunkiem spełnienia dwóch warunków: działalność gospodarcza musi być prowadzona na podstawie właściwego zezwolenia oraz na terenie SSE. Spółka rozpoznawała dochody z produkcji konstrukcji stalowych jako zwolnione z opodatkowania. Natomiast z tytułu dochodów związanych z dostawą i montażem konstrukcji, płaciła podatek w oparciu o stosowną stawkę podatkową. W związku z tym złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczący prawidłowości swojego postępowania. NSA rozpoznając skargę kasacyjną stwierdził, że w zaistniałym stanie faktycznym dochody osiąmane przez spółkę na terenie SSE (produkcja elementów stalowych) oraz dochody osiąmane poza jej terenem (dostawa i montaż) powinny być

zwolnione z opodatkowania. Ze względu na unikalny przedmiot działalności przedsiębiorcy, dochody związane z transportem i montażem produkowanych towarów, stanowią nierozłączną część przedmiotu działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT.

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt.

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 150

40-101 Katowice

www.ksplegal.pl

Michał Wilk

Doradca podatkowy

T: +48 32 731 68 69

E: michal.wilk@ksplegal.pl

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2017 Wszystkie prawa zastrzeżone